

On ma tootust, et ta keik head, mis
inimene teeb, ta surmata ei jätta;
sest 2 biatar p' äsis surma eest ärra, et
ta trumpe Tameri pole olli hoidnud.
Agga Jummalä ähwerdame e sunna
sai ta toeks, mis ta Silus olli räkinnud
kollemonia Eli suga p'arrast, et ta
sedda altari jurest ja p'eestri ammetist
pidi ärrasaatma.

Kui n'äd se jut sest, mis Adonia ja
Abiatarile üänd, Joabi ette tuli;
süs tunnistas temma süüd ta wast,
et ta meel ehk kü mitte Absalomi, seki
Adonia peäle oli käinud. Sepärrast
hakkas ta kortma ja pö genes Jehowa
telgi jure ja hakkas altari jarmed st kin-
ni, et ta se da wisi endes andmist pidi-
sama. Agga otie ses nima läbbi n'omis
ta isst n'omst surma ja hukka sse, ülis-
seks. Sepärrast kui kuningas Salomoni

monile teäda anei, et Joab Jehowa
telgi jure olli pöggeneend ja altari jures
pidi ollema, mis ei arwand ta mitte en-
nam tarwis ollewad, temma sü järele
k'hto läbbi kulata. waid läkkitas Joa-
da poia Penaja k'ohhe temma peäle ja
k'astis tedda surmada. Penaja kartis,
et ta inimessse werre läbbi Jehowa tel-
gi p'ddi ärrahäwitama, sepärrast üt-
les ta Joabi wasto: kuningas k'astis,
et sa sit wala tuled. Agga Joab la-
tis se pühha raika läbbi surma eest hoi-
tud sawad ja wastas: Eima tulle paigast,
sest sei Ta'han ma ärra surra, kui tap-
missse k'ast so k'ä on. Penaja läks k'un-
ninga jure taggosi ja kulatas temmale
k'ist; mis Joab olli räkinnud ja wasta-
nud. Kuningas arwas omma s'urt
tar'ust möda ärra et Jehowa telk di-
gusle t'ö läbbi ei woi teotud sada, se et
seke sees midoagi teggema, on ni palo,
tui